

El cristianisme dels orígens

Rudolf Bultmann

Fecha de publicación:

11/11/2015

Sello Editorial:

Pòrtic Edicions

L'obra principal d'un teòleg preocupat per comprendre l'home d'avui a partir dels orígens del cristianisme

L'obra principal d'un teòleg preocupat per comprendre l'home d'avui a partir dels orígens del cristianisme

Contacto de prensa

Nombre: Directora de marketing i comunicació AIG:
Marta Oliva i Domènech

Teléfono: 93 492 8155

Email: moliva@grup62.com

Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 492 8211

Email:
andrea.cuellar@grup62.com

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 8671

Email:
nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Teléfono: 93 492 86 54

Email: xgafarot@grup62.com

Mentre la Segona Guerra Mundial es mostrava en la seva faceta més amenaçadora, Bultmann ja tenia enllestit el llibre *El cristianisme dels orígens*, que no fou publicat fins l'any 1949 a Zuric. D'acord amb les tesis neoluteranes Bultmann presenta la formació del cristianisme dels primers temps com la «convergència» de dues magnituds culturals ben diferenciades: el judaisme i l'hel·lenisme. No es tracta d'un estudi històric, sinó d'«interpretar els fenòmens de la història passada a partir de les possibilitats de comprensió de l'existència humana, [...] també com a possibilitats de comprensió de l'existència actual». L'obra intenta presentar la comprensió de l'existència humana en els orígens del cristianisme, però de tal manera que ofereixi també motius de comprensió del moment actual que viu l'home. En el cristianisme dels orígens l'home es presenta més com a voluntat que no pas com a logos o raó; és a dir, com a voler i desig que només pot ser realitzat pel poder de Déu.

Rudolf Bultmann

Rudolf Bultmann (Wiefelstede 1884 – Marburg 1976), anomenat «el mestre de Marburg» per la llarga docència que hi exercí, s'havia mogut inicialment en el terreny de la teologia liberal, però aviat adoptà moltes de les tesis centrals de la teologia dialèctica. Es va mostrar sempre fortament preocupat per la centralitat de la revelació en la vida cristiana, així com els condicionaments que n'impedien l'acceptació per part de l'home modern. Aquesta revelació no pot ser tractada com un llegat històric que ha de ser mantingut fidelment per les estructures eclesials i creients, sinó que és revelació en tant que obre una existència humana nova. D'aquí la insistència amb què Bultmann –aquí molt proper a Heidegger– parla d'una existència cristiana autèntica. D'altra banda, les fonts d'aquesta revelació estan sovint expressades en forma de mites, expressions que, segons ell, ja no són acceptables per a l'home modern, de tarannà científic. D'aquí el programa de desmitologització que ell mateix aplica a les seves obres tant exegètiques com dogmàtiques, entre les quals: *Història de la tradició sinòptica* (1921), *Jesús* (1926), *Teologia del Nou Testament* (1953).